

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 22. november 2017
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Nynne Nytofte-Bæk
Sagsnr.: 2017-0037-0004
Dok.: 579118

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 5 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og udlændingeloven (Selvstændig bestemmelse om indbrudstyveri) (L 34), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 17. november 2017.

Søren Pape Poulsen

/

Sidsel Kathrine Møller

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 5 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og udlændingeloven (Selvstændig bestemmelse om indbrudstyveri (L 34):

”Henset til ministerens besvarelse af L 34 spørgsmål 1 ønskes ministerens kommentarer til artiklen »Pape vil stoppe tyven, men stramninger får kun begrænset effekt, siger fagfolk« fra JP den 9. november 2017, herunder til de bemærkninger som et medlem af Advokatrådets strafferetsudvalg angiver vedrørende forsætsbegrebet. Er ministeren enig heri? Og er ministeren specifikt enig i konklusionen om, at »det er altså ikke nok, at tyven burde have vidst, at der var nogen hjemme - man skal kunne bevise, at tyven vidste det«?

Svar:

Formålet med lovforslaget er at indsætte en selvstændig indbrudsbestemmelse i straffeloven for at markere, at indbrudstyveri adskiller sig fra andre former for tyveri.

Med lovforslaget ønsker regeringen endvidere at skærpe straffen for indbrudstyveri begået i beboelse, hvor der under indbruddet har befundet sig personer i hjemmet, når indbrudstyveriet henføres under straffelovens § 285, stk. 1, med en tredjedel i forhold til det gældende straffniveau.

Som det fremgår af Justitsministeriets besvarelse af 14. november 2017 af spørgsmål nr. 1 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og udlændingeloven (Selvstændig bestemmelse om indbrudstyveri) (L 34), kræves det, at gerningsmanden har haft forsæt til, at der under indbrudstyveriet begået i beboelse har befundet sig personer i hjemmet. Det vil således ikke være nok, at gerningsmanden burde have vist, at der var nogen hjemme, idet handlingen således ville have været begået uagtsomt.

Som det endvidere fremgår af besvarelsen af spørgsmål nr. 1, vil det i sidste ende være op til domstolene konkret i det enkelte tilfælde at vurdere, om en tiltalt for indbrudstyveri har haft det fornødne forsæt med hensyn til, at der under indbrudstyveri begået i beboelse har befundet sig personer i hjemmet, og om der i lyset heraf skal udmåles en skærpet straf.

Det er således Justitsministeriets vurdering, at skærpelsen vil blive anvendt i praksis.